

உ
சிவமயம்.
மகாகணபதே நம:
திருச்சிற்றம்பலம்.

அளகை
உமையம்மை மாலை
உமாவீரசேகரனிரட்டைமணி மாலை
வீரசேகரன் மும்மணி மாலை
முதல்வன் முறையீடு.

இது

புதுவயல்

திருவாளர் நா அ. அண்ணாமலைச்செட்டியார்
கனிஷ்ட குமாரர்
சண்முகச் செட்டியாரவர்களால்
பாடப் பெற்றது.

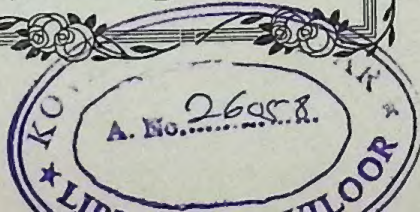
காரைக்குடி,

சைவாபிமானத் திருவாளர்
சேவி. அ. மெ. மெய்யப்பச்செட்டியாரவர்கள்
போருளுதவியால் அச்சியற்றி வெளியிடலாயின

வெகுதான்யநூல் தைமீ

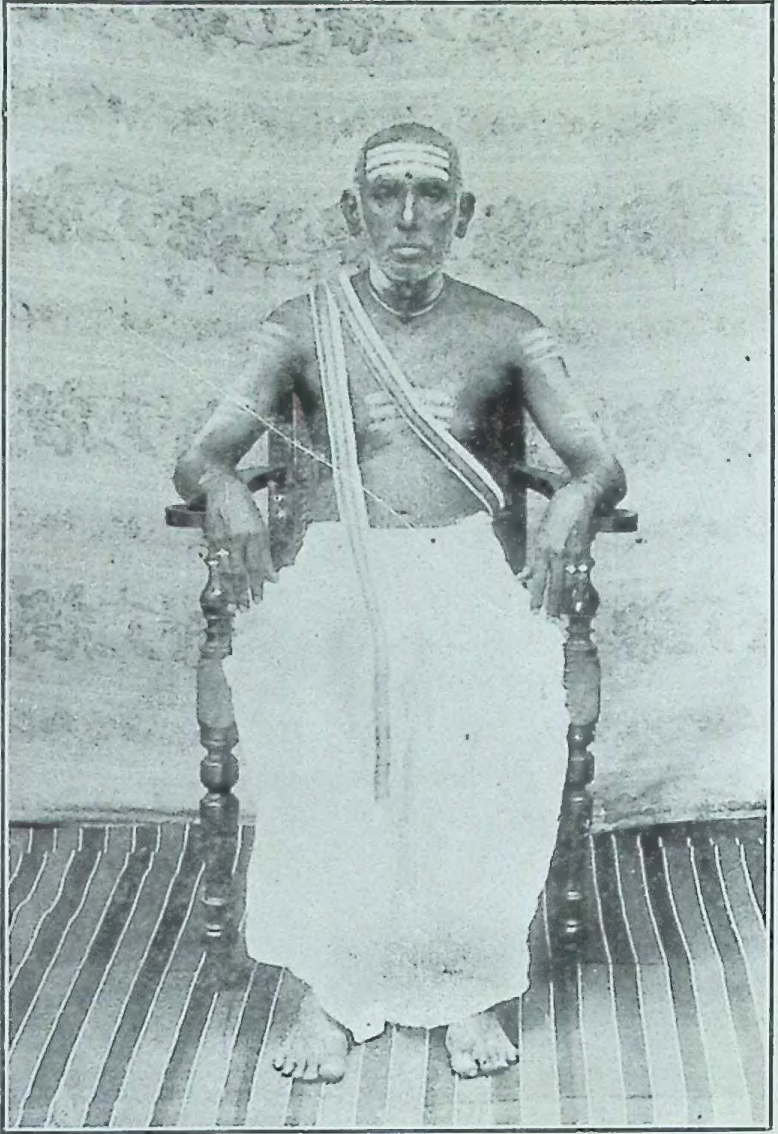
1939.

நகரத்தார் பிரஸ், கண்டனூர்.

நூலாசிரியர் .

சண்முகச் செட்டியார்

சாலிவாகன சகம் 1795 ஸ்ரீமுக வருஷம் ஐப்பசி மீ 13உ சோமவாரம்
பூர்வசஷ்டி பூரட நகரத்திரத்தில் ஜெனனம்.

உ
சிவமயம்.
மகாகணபதே நம:

நூன் முகம்.

வாழ்க வையகம் மன்னுக சைவம்
ஐயன்மீர்,

மணியும் பொண்ணும் வாரிக்கொழிக்குந்
திரைமலி கடல்குழ் ஞாலத்து

பெறுதற்கரிய பேராகியாங் கண்டது மக்கட் பிறப்பே
யாகும் அம்மக்கட் பிறப்பே மேலாய வீட்டின்பம் பெறுதற்கு
இன்றியமையாச் சாதனமாமென்பதொருதலை.

ஆகவே, மக்கட்கென விதித்த அறங்களோ அனந்தமாகும்.
அவை வேதாகம ஸ்மிருதி, புராணேதிகாசமாதிய முதனால்
வழிதூல், சார்பு நூல்களால் விரிக்கப்பெற்றுள்.

அஃகிருவகைத்தாய்ப் பற்தர்மம், பசுதர்மமெனப் பகுத்து
ணர்வதாகும். பசுக்களையாட்கொள்ளுந்திறம் பதிக்கேயாதலாற்
பற்தர்மமே யாமுணர்த்தற்பாற்று.

அறன்வலியுறுத்த மேலோர் சரியை, கிரியை, யோகம்,
ஞானம் எனச் சோபான முறையிற்கூறி, அதுவும் பக்திவசத்த
ராய்ச்செய்தல் கடனென விதித்துத் தாமும் ஒழுகிக் காட்டியுள்
ளார்கள்.

இனத்தோடினம் பயிலுமென்பது வெள்ளிடை.

அன்புருவாய சிவத்தோடு கலத்தற்குத் தாமும் அன்புருவா
தலே முதற்படி.

அக்கருத்துட்கொண்ட மேதக்கபெரியார் பல்லாயிரவர் பல
வாயில்களிற் சிவப்பணிசெய்துள்ளார்கள்.

அவற்றுட் காலங்கருதாது இடநோக்காது பக்திவசப்பட்டு
பரவசராய்ப் பாடுதலையே தந்தொழிலாகக் கொண்டொழுகிய
அடியாராட்டிற்றம் ஏழைச் சிறியேனாவியம்புந்தரத்ததன்று.

எனினும் கற்றல், கேட்டல், அறிவு, ஒழுக்கம் ஒன்றுமில்
லாச் சிறியேன் மனத்துச் சிவபெருமானாற் றாண்டப்பெற்றெ
ழுந்த ஆசைக் கயிற்றிற் கட்டுண்டு பிரபந்தங்கள் பாடத் துணிந்
தேன்.

இங்கு, கல்லாலெறிதலையுஞ் சொல்லாற்றுதித்தலையும் ஒப்ப
நோக்கி யொருப்பாடியுந் தபாபரனாமென் கடவுள் வீரசேகரப்
பெருமான் தந்தோட்கணியாக்கிக் கொள்ளுவானென்னுமுறுதிப்

பாட்டால் அளகையிட்டப் பிரபந்தம்பாடி மற்றும், விநாயகன், முருகன்மீது ஐந்து நால்களியற்றியும் ஒருசேரத் தொகுத்து அச்சிடுகித்து வெளியிட்டுள்ளேன்.

அதுபோல்து சைவாபிமானமுந் தமிழிவிருத்தி நோக்கமும் சிவத்தொண்டுந் தம்மெய்ப்பாடென மேற்கொண்டொழுநுந் நிருவரணர்கனான கண்டனார், சித.பழ.ராம. இராமசாமிச் செட்டியாரவர்கள் ரூ. 150—0—0ம், புதுவயல் வடு. மு. ராம. மு. இராமநாதச்செட்டியாரவர்கள் ரூ. 100—0—0ம், இராயவரம் ராம. அரு. வெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள் ரூ. 30—0—0ம் தந்துதவினார்கள்.

அது காலத்தாற் செய்த நன்றியாகி, ஞாலத்தின் மாணப் பெரிதாய் கின்னுலவியது.

மேற்படி பிரபந்தத்தை யான் அரங்கேற்ற எண்ணியபோது எமதுந் நகரத்தாரென்னைப் பொருட்படுத்தித் தங்கள் பொருட் செலவில் அரங்கேற்று விழாவை நடத்த முன்வந்து எல்லாவகையாலுஞ் சீரோங்க தாதுவூ ஆவணியீ 20உ யன்று ஸ்ரீ விரசேகரப்பெருமான் சங்கீதத்தில் நிருவாணர் அ. இராமநாதச் செட்டியாரவர்கள் தலைமையில் கற்றோர் குழுவில் விழாவை நடத்தி யெனக்குப்பேரின்பபூட்டினார்கள். இன்னோரன்ன வுதவியாளர்களுக்கும் அச்சிடுங்கால் உதவிபுரிந்த நண்பர்களுக்கும் ஸ்ரீ விரசேகரன்றிருவருள்புரியும் வண்ணம் வேண்டுகின்றேன். நிற்க

சென்ற வருடம் கண்ணில் நோய்கண்டு ஒளிமழுங்கிக் கலக்குற்றபோது அருமருந்தாய அன்னை உமையம்மை மீது ஒரு மாலை பாடிக்கண் பிரகாசிக்கக்கண்டுதொடர்பாய் உமாவிரசேகரனிரட்டைமணி மாலையும், விரசேகரன் மும்மணி மாலையும் முதல்வன் முறையிடும் பாடிக் கையேட்டுப்பிரதி செய்து அச்சிடுவதற்கு யெதிர்நோக்கியிருந்தேன்.

இறைவனாண்டப்பெற்றுச் சிவநேசச் செல்வர் காரைக்குடி நிருவாணர் சேவி. அ.மெ. மெய்யப்பச்செட்டியாரவர்கள் வலிந்து வந்து அச்சிட்டுதலுதவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் பொருளுதவியால் இப் பிரபந்தங்களை அச்சியற்றி வெளியிட்டுள்ளேன்.

எம் கடவுள் உமாவிரசேகரன் அன்னார்க்கு அருள்புரிவான் வேண்டுகின்றேன்.

எனது நன்றி யெல்லார்க்கும் உரியதாகுக.

சுபம்

புதுவயல்,
வெகுதான்யவூ
தைமீ 27உ

இங்ஙன்,

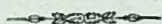
நா. அ. ச. சண்முகம்.

உ
சிவமயம்.
மகாகணபதே நம:

அளகை உமையம்மை மாலை

காப்பு.

மாவளகை வாழ்மைமேன் மாலுதமிழ்ச் சொல்லாய்ந்து
பாவடிமுப் பாடுனோன்று பாடுதற்குத் — தாவரமுள்
சங்கமமுந் தோற்றிச் சரிக்கு முதற்பொருளாம்
ஐங்கரவந் தெற்காத் தருள்.

நூல்.

கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை யாலிரு கட்டுமொளி
விண்ணிற் சிறந்த பகல்போற் றுலங்க விளக்கியருள்
பண்ணிற் சிறந்த மறையோடு செந்தமிழ்ப் பாட்டியலும்
மண்ணிற் சிறந்த வளகையி னித்தம் வளருமையே. (1)

வளரும் பிறையி னொளிவீசி யென்கண் மணிவிளங்கக்
கிளரும் பையோதரம் போற்றையை காட்டிக் கிளியருள்செய்
தளருங் குழவிக் குறுந்துணை யன்புசெய் தன்னையன்றோ
விளருந் தளவ நகையா யளகை விளங்குமையே. (2)

உமையே நினதடி தஞ்சம்புக் கேனளி யூற்றுமலர்
தமையே நிகர்த்தவென் கட்டுமுன் போலொளி தந்தருள்வாய்
நிமையே யெனநின்று காத்தலுன் பாரம் நிரஞ்சனிபொற்
கமையே பொறுத்த வழிகி யளகைக் கவுரியின்றே. (3)

கவுரியின் சிந்தா பரகத மேனிக் கவினுமென்றாட்
பவுரியுங் கண்டு தொழுமாறு கட்டுகொளி பாயவருள்
சவுரியும் பூவுறை கோலுந் தொழும்பத சங்கரியிக்
கவுரியில் வானக ரொத்தோங் களகையிற் காரிகையே. (4)

காரிற் கரிய குழலணங் கேவினைக் காடெறிந்து
பாரித் துநல்வர மீற்றிரு கட்டுகொளி பாலித்தருள்
போரிற் பயின்ற பொரிதாங் கெயிற்புறம் பூம்பொழிதல்
தாரித் தளியின மூட்டு மளகையிற் சங்கரியே. (5)

சங்கரி சோதரி தாதான் மியமாய்ச் சங்கலந்தாய்
பொங்கரி வாகினி யென்னிரு கண்ணைய் பொடித்தருள்வாய்
வெங்கரி போர்த்த விடையோ னிடந்திகழ் வேதகடச்
சங்கரி யெந்த மளகையில் வாழுஞ் சதாநந்தியே. (6)

ஆனந்த வாரியின் முழுகித் தினம்பனி யாற்றவைத்த
மீனந்த வான்விழி மாதேயென் கட்டுகொளி மேவவருள்
கோனந்த மாதியில் லாப்பரஞ் சோதியிற் கூடிவினப்
பானந்த வன்பரைக் காக்கு மளகைப் பராபரையே. (7)

பரையோல மோலமென் பார்க்குத வுந்தனிப் பண்புகண்டேன்
விரையோதி யோலமென் நேன்றம் யென்கண் மினிரவருள்
நரையோதி மங்கலை லாணியில் வாசி நனிநமன்னும்
வரையோகர் முத்தி வளர்க்கு மளகை மடமயிலே. (8)

மயிலும் படைத்தன தோகையிற் கண்ணொளி வாய்த்துலகிற்
பயிலுந் திருக்கண்கள் வேண்டுங் கடையனைப் பாலித்தரு
ளயிலுந் தமர்விழி யார்கட்ட மாடு மரங்கின்மணிக்
குயிலுங் கிளியு மிசைகூ றளகையிற் கோமளமே. (9)

கோமளை யன்பரை முத்தியிற் சேர்க்குங் குடிசையுருச்
சாமளை யஞ்சலென் ருட்டுகொண்டு கட்டுகொளி தந்தருள்வாய்
தேமளை யந்துவர் வாயிட் டவனயன் நேவரெலாம்
யாமளை யென்றடி போற்று மளகையில் யாதவியே. (10)

யாதந் தருநறும் பாலிற் றுவைமிரு யாமனையைம்
பூதந் தருமுடற் கேற்றங்கண் ணுமொளி பூப்பவருள்
சூதந் தருகனிக் கம்பரத் தைந்தரு தூவுமலர்ச்
சீதந் தருபொழில் சூழு மளகைச் சிவையுவந்தே. (11)

உவப்பக் கருணை மழைசிந்து தெய்வமென் றோதுமுரை
நிவப்பத் தருணமி தாலென்றன் கட்டுகொளி நீடவருள்
சிவப்பற் றுடையமெய்து ஞானிக் கிருவினை தேய்த்துவரும்
பவப்பற் றறுக்கு மளகைப் பிராட்டியெம் பார்ப்பதியே. (12)

பார்ப்பதி மேனி பகிரந்தாடு மாமயில் பாலனுடல்
வேர்ப்பது கண்டிலை யோவொளி யென்றன் விழிக்கருள்வாய்
நீர்ப்பது மந்தரு வார்க்குஞ்செந் தேனைக்கை நீட்டிவிதித்
தேற்பது போற்கவி னொரு மளகை யிறைமகளே. (13)

இறையா யுடல்பொரு ளர்விதந் தேனுவந் தேற்றனைபொற்
கிறையாடு மாமயி லேயொளிர்ந் தென்கண் சிறக்கவருள்
மறையா கமத்து ளுரையா யணுவினு மாதிரத்து
முறையாதி தேவி யெழிலா ரளகை யுமையணங்கே. (14)

அணங்கடி யார்க்குமுன் வந்தாள்கை நின்ற னருங்குணமென்
குணங்கடி தாயினுந் தாண்மற வேன்கண் குளிரவருள்
மணங்கம மோடையிற் காட்டாளை பெய்த மதங்கலந்து
கிணங்கனிந் தால மடைபா யளகை நிரந்தரியே. (15)

தரியே னுயிர்வினை காத்திரங் காயெனிற் றத்தைமொழி
யரியேறு மான்விழி யேழைகட் காரொளி யாக்கியருள்
புரியேறு வார்சூழ லாச்சியர் சுற்றும் புடவைகொண்ட
அரியேக மார்தரு தங்கா யளகையி லாரணியே. (16)

ஆரணி யந்தரி யம்பிகை சுந்தரி யம்மைசெகத்
காரணி பேரொளி தந்தேழை கண்ணினை காத்தருள்வாய்
தேரணி நின்றணி செய்யுந் தெருவளர் தெங்குகள்வா
ஊரணி நல்ல பலம் னளகை யுருத்திரையே. (17)

உருத்திரித் தாய்கருச் சேராமல் வேடனை யோம்புமெந்தை
கருத்திருக் கும்மணி யேயொளி கண்ணிற் கலப்பவருள்
செருத்தல்சொட் டும்பயம் வாயியிற் கூடித் திருவைகுந்தத்
தொருத்தனத் துங்கடல் போலா ரளகையி லொப்பனையே. (18)

ஒப்பனை செப்பவொன் னுப்பரஞ் சோதியி னுள்ளொளியா
யெய்ப்பற வெங்குங் கண்தாயென் கட்டுகொளி யீந்தருள்வாய்
மைப்படு சோலை வருக்கைக் கனிமுசு வாங்கிமந்திக்
கொப்பர வாக வகிர்த்தூட் டளகை யுமையினிதே. (19)

இனிதந் தரவயி ராணிபொன் னுமக னேர்முடிக்குப்
புனிதந் தருபத மாதே யொளிகட் பொலியவருள்
கனிதந் தழைத்து விருந்தோம்பு தண்டலைக் கன்னையுண்டு
நனிதந் தகேசரம் பண்பா டளகை நவநிதியே. (20)

நிதியவழிக் குத்தமிழ்ப் பாவாக்கி யன்புசெய் நீலித்தங்
கதியமைக் குங்கரத் தாயொளி யென்விழி காட்டியருள்
பதியமைக் குங்குழ வாரூட் டகிற்புகை பாய்ந்துமழைப்
பொதியவழிக் கும்புய னுறும் மளகையிற் பூங் கொடியே. (21)

பூவிற் பழகி யருட்டேன் பிலிற்றுகட் பூவையெந்த
மாவிக் கருத்துனை யேகண் மணிக்கொளி யாக்கியருள்
வாவிக் கயல்குரு கென்றஞ்சத் தானுழ மடல்விரிந்து
துவிய் பசும்பொ னிறைக்கு மளகைச் சுடர்மணியே. (22)

மணிக்குத் திகழொளி போலண்ட மெல்லாம் வயங்கியன்பர்
பிணிக்குத் தருமருந் தானவித் தேகண் பிறங்கவருள்
பணிக்குப் பணித்து பல்லாண்டு பத்தரைப் பாலிக்குகல்
வணிக்குச் சிறந்த நகரா மளகை யமலையின்றே. (23)

அமலை தருங்கடற் பார்பெற்ற வல்லிவேள் என்னமுஞ்செங்
கமலையுந் தொண்டுசெய் தாயே விழித்துனை காத்தருள்வா
யமலை தருங்கொடி யார்கொடி நாட்டி யழைத்தமலைக்
கமலையி னேரிய சீரா ரளகைக் கருப்பொருளே. (24)

கருவுற் றயருஞ் சிசுவுக்குந் தந்தனை கண்களரு
வுருவுற் றுலகரு ளம்மேயென் கட்டுகொளி யோங்கவருள்
தெருவிற் சிறுவீடமைத்தினை யார்மணஞ் செய்துமணி
யுருவிற் திருவிளக் கேற்று மளகையி லொண்டொடியே (25)

தொடியேறு பாணியிற் குலேந்தி வெவ்வரி தோன்றியொன்னூர்க்
கடியேறு போன்ற பரையே யொளியிழிக் கெய்தவருள்
கடியேறு சோலையில் வாழ்சுகிரை முப்புடைக் காய்சுமந்து
கொடியேறிக் கூத்தியர் போலா டளகைக் குயின்மொழியே (26)

குயிலிற் சிறந்த கொடைதந் துவந்தெங் குடிபுரந்தா
யயிலிற் பரந்த விழிமா தொளிகட் கமைத்தருள்வாய்
வேயிலிற் கரிந்த விடநாகப் பார்ப்பை மெலிவகற்றித்
துயிலிற் புரிந்து மயிலோம் பளகைச் சரிமுழலே (27)

குழையோ டரிவிழி வாணித் திலநகை கொவ்வைச்செவ்வாய்
மழையோதி மேனி மரகதங் கண்டு வணங்கவரு
ளுழையோ டரிமத குஞ்சரம் புல்லி றுறுவுகொண்டு
தழையோக ரிற்பணி யாற்று மளகைத் தயாபரியே (28)

தயாபரி யென்றுங் கொடாமுத லுன்றன் சரண்புகுந்தேன்
விபாபகி விண்மணி போலொளி கண்ணில் விரவவருள்
வயாவரித் தாமரை மேலுயிர்த் தன்னம் வளர்த்து நத்திற்
குயாவரிப் பால்வாங்கி வார்த்துட் டளகைக் குமரியின்றே (29)

குமரி சடாதர னேராடு தோகைக் குலமயில்சிற்
சுமரி தயாபரி வாள்விழிக் காரருள் சாலவருள்
கமரி னராமுடி மாணிக்கம் வீசொளிக் கான்மதிதோய்ந்
தமரி வராகி குடையா மளகை யயில்விழியே (30)

அயிரா வணப்பெரு மான்வீர சேகர னும்பதக்கோ
ருயிராய் நிறையுமை யம்மே விழிகட் கொளியருள்வாய்
தயிராடை விற்கு மிடைச்சியர் கொல்லைத் தருச்சினையிற்
கயிராசி லுசலுகைத்தா டளகைக் கயற்கணியே (31)

தனி விருத்தம்.

பண்கொண்ட வாயிரத் தாயிரஞ் சாகைகள்
 பரப்பியா னாங்க ளுன்றன்
 பதபல் கயத்துநித் தோகையுற் றெருசிறை
 படர்ந்தபுக ழோதி நிற்க
 பண்கொண்ட முப்பத்த முக்கோடி தேவர்பணி
 மேயியருள் வேண்டி நிற்க
 வீரசே கரணுடன் மருவிமா மணியொளி
 விரித்திடுக் தவிசி ருத்தெம்
 பண்கொண்ட தவவலியின் வேண்டுவார் வேண்டுவர
 மாறுது பொழியு முகில்போல்
 வாரிக் கொடுத்தம்மை யுதவுகரு வித்தான
 மாதாசி பிமைய மயிலே
 கண்கொண்ட கருணைவினே யாகந்த முழுகிரான்
 கழல்கண்டு போற்ற வருள்வாய்
 காமாட்சி வாமாட்சி யடியருள மேயாட்சி
 கைக்கொண்ட வளகை யுமையே

முற்றுப் பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
மகாகணபதே நம:

அளகை

உமா வீரசேகரனிரட்டைமணி மாலை.

காப்பு

சங்கீற்ற முத்தைவேண் னாரைகள் காத்தடை தான்கிடக்குங்
கோங்கீற்ற தாமரை யாய்ந்துண்டு வண்டர் குலவளகை
தங்கீற்ற மாதுமைக் கத்தனுக் கைங்கரன் ழுவணங்கி
யங்கீன் றிரட்டை மணிமாவல யோதுவ னன்புகோண்டே.

உமையம்மை.

பூவவிழ்க்குந் தேன்போற் பொழிகருணைக் கண்காட்டித்
தாவிவருள் செய்தாட்கொ டற்பரையே—மாவளரு
மெந்த மளகை யிறைவிசிறி யேன்பிணிகள்
நந்தமருந் தீவாய் நயந்து.

(1)

வீரசேகரன்.

நயம்புரிவார் போற்பேசித் தன்னலம்பெற் றுய்தியுற்றும்.
நடுப்பே னுது
தியங்கிமன முழல்போது நட்டாரைக் கைவிடுமச்
சிறியார் தம்மைப்
புயங்கமென விலங்கவருள் புரியளகைப் பதிமேய
புனிதா வெம்பாற்
பயன்கருதி வருமடியார் வேட்கையறத் தரவிகை
பாசிப் பாயே.

(2)

8 அளகை உமாவீரசேகரனிரட்டைமணி மாலை

உமையம்மை.

பாஷிப்பா பென்மைப் பசுங்கனியே மைகிழிமாற்
கோஷிப்பார்த் தாண்டு குறைபோக்கி—காஷிப்பா
சேத்து மளகை மிமையமயி லேயாக்குஞ்
சேர்த்துன் னருண்மிகவே செய்து. (3)

வீரசேகரன்.

செய்தொழில்க ளத்தனையு முளச்செருக்கா னின்னேயஞ்
சிறிதும் பற்று
துய்திபெறுக் கடைபர்தகைக் கனகினிலு ரேசமுறு
துன்னுள் போற்றிப்
பெய்துமன ரிடிலைணங் கடியாருக் கேவல்செய்து
பிழைதீர்த் துய்ய
அய்தளகை வளர்வீர சேகரநான் கிழைகின்றே
னருத்தங் காட்டே. (4)

உமையம்மை.

காட்டாகி பெல்லாமாய் கன்னிகயற் கண்ணியுன்றன்
தாட்டா மனாவணங்குத் தாசனியான்—வேட்டாசை
சித்தங் களிக்கவருள் தேவியுமா சீரளகை
புத்தமியாட் கொண்டான் டுவந்து. (5)

வீரசேகரன்.

உத்தமத் துறகி னின்றே புறுதவஞ் செய்த மேன்மைச்
சித்தருக் கேவல்செய்யாச் சிறியனே னெனினு ராயேன்
பத்தவை மாற்றுப் பொன்னோர் பதமவர் மறக்கே னெந்தா
பித்தரைக் காப வாழ்க்கை மனிதரு ளளகை வேந்தே. (6)

உமையம்மை.

அளகைக்கோன் வானத் தமரா பதிக் கோன்
புளகப் பெரும்போர்வை போர்ப்பத்—தளகர்த்த
ஹஸி லேனை யளித்தவருட் டாயளகை
மாளு டருவான் மகம். (7)

அளகை உமாவீரசேகரனிரட்டைமணி மாலை 9

வீரசேகரன்.

மகம்பலசெய் தந்தணர்மு வாயிரவர் பரவுதில்லை
 வனத்தி னண்ணி
 யுகம்பலவாய்ப் பதஞ்சலியா தாடுநட ராசனெம்மை
 யுவந்தே யூட்ட
 இகம்பரிவுற் றெழுகடல்போற் கருணைசுரந் தளகைதனி
 லிறைகொண் டற்றான்
 சகம்பயிலு மானிடர்கா டாகமற வுண்டுபவந்
 தணிவி ரின்றே. (8)

உமையம்மை.

தணியா மனக்கவலை சார்வறுமை தேகப்
 பிணியாவுந் தீச்சருகாம் பேரா—வணியாரும்
 பூம்பொழில்கள் சூழுகைப் புத்தமுதே யென்றொருகால்
 நாம்பொருந்தி யன்பொடுசொன் னால். (9)

வீரசேகரன்.

நாலாய பழமறைகள் காணாற் றேடியெய்த்து
 நலிவுற் றேங்கத்
 தோலாத மெய்யடியார் தம்மனத்தில் வீற்றிருக்குந்
 தொல்லோ யண்டர்க்
 காலால முண்டமைத்த மணிகண்டா வளகைநக
 ரத்தா நெஞ்சில்
 வேலாய படைபட்டா லெனவருத்தும் வறுமைதனை
 விலக்கி யாளே. (10)

உமையம்மை.

ஆளாவா ரண்ட ரயன்றிருமா லெண்ணவஞ்சேர்
 கோளாவார் சித்தர் குழுமுனிவர்—கோளாவார்
 பொன்னிமயந் தென்றமிழக்கோன் பொன்மாலை சூர்ப்பிணவாங்
 கன்னியுமைக் கெம்மளகை காண் (11)

10 அளகை உமாவிர்சேகரனிரட்டைமணி மாலை

விசேகரன்.

காதுமல் வாபெயர் கார்கண்டு தழைப்பனபோற் கபடொன்
[நில்லா
தேனரு சின்னடியா நிருக்கைகண் டவர்க்கருத்தி யிலும்புதெய்த
ஆனாகிப் பெண்ணை யரிபாகி யல்லனவா மகிழ் மெங்குந்
தோனாநின் றருள்வோ பொருவரத்தா வளகைவலஞ் சூழ்ந்
[தேனானே (12)

உமையம்மை.

குழ்த்தே னுமையாமஞ் சொல்லிவல் முன்னின்து
தாழ்த்தே னடிபணிந்து தன்னருகோய்—பொழிந்நின்பம்
பெற்றெனென் னுர்தம் நினைகடித்தேன் ஊட்டெனெறி
புற்றே னளகை யுவந்து. (13)

விசேகரன்.

பவத்தனினாத் தொண்டாற்றித் திருப்பணிசெய் தருத்தனமீய்
[அவகை யுத்து
பவத்தருமா புண்டியங்கைத் கொண்டய்த் பெரியோர்க்
[ணகைப்ப முன்னம்
பவத்தனினற் றவம்புரியே னுமிடனு மிப்பிறப்பிற்
[பழியொன் றேந்து
பவத்தனான செத்தறியே னருடருவா வளகையம்மா
[னபய மீய்த்தே. (14)

உமையம்மை.

சுய்த்தாய் மணிவள்ளத் திற்பெனெ லாம்புனாந்
தோய்த்தாய் மாழிப்பா ரெனியாத்—தாய்த்தமிழ்த்
தோட்டைய செற்றாற்குத் தோமறுபாய் பாடவெற்கும்
[பிறெயா குவனகைப் பெண். (15)

விசேகரன்.

பெண்ணெ லாய் நவத்தகத்துஞ் சித்தமயல் பற்றாத
[பேரியோய் கால்வர்க்
பெண்ணெ லாய் வேதத்தின் பொருள்காட்டி மோகமுற்று
[சித்த வெத்தாய்

அளகை உமாவீரசேகரனிரட்டைமணி மாலை 11

பண்ணொடுசெந் தமிழ்பாடு நெறியன்றி மற்றத்யேன்
பற்றொன் றில்லேன்
கண்ணொழுது திருவருநீர்க் கடலாட வருளளகைக்
கருணைக் குன்றே. (16)

உமையம்மை.

குன்றாத தவவிபாயக் கோன்மகளாய்ப் பெற்றானீண்
டெந்தாயாய்ப் பெற்றே நெழில்பெற்றே—என்றாயிற்
குற்றம் பொறுப்பான் குணஞ்செய்வான் சேய்ப்பரிசிற்
செற்றஞ்செய் யாளளகைத் தே. (17)

வீரசேகரன்.

தேரணக்கும் புங்கொன்றைத் தாரிரக்க வெள்ளனம் போய்ச்
செறுச்சூழ் கஞ்சப்
பூமணக்கு மினப்பயின்று குலவினவாலைங்கணைவேள்
போர்செய் துற்றான்
காமணக்குங் கரதலத்தெ மளகைநகர் வீரன்வந்தாற்
காமன் றன்றைத்
திமணக்க விட்டுமணந் தெனைப்புரப்பான் றேழிசந்து
செல்வா யின்றே. (18)

உமையம்மை.

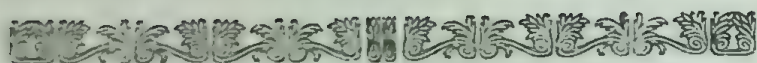
செல்வாக்கும் மேன்மைச் சிறப்புந் திசைநாட்டிப்
புல்வாக்கு நாகிற் புகலாமற்—றொல்வாக்காம்
வேதநெறி யோம்புமா வேட்கைதா மாவளகைப்
போதநிறை வாழுமையுட் போந்து.

வீரசேகரன்.

போந்திருக்குந் திருமாலும் புண்டரிகப் புத்தேளும்
புலவர் கோவுந்
தாந்திருக்கிற் சரியாமன் முறையோதி மணிமுடிக
டாழ்ப்பத் தோய்ந்து
சேந்திருக்குந் திருவடியெம் முடிவைத்துப் பவநாசஞ்
செய்வா னன்பாய்ப்
பூந்திருக்கை மலர்தூவி யளகையம்மா னைப்பரவாய்
புந்தி பூத்தே. (20)

முற்றுப்பெற்றது

உ
சிவமயம்.
மகா கணபதே நம :

அளகை வீரசேகரன் மும்மணி மாலை

காப்பு.

அம்மணிமா தேவியுமை யர்த்த னாளேசன்
மும்மணிமா லுபுஷைய முன்னிற்கு—மீம்மணிற்சி
ரேந்தும் புலவர்க் கியல்விருந்தார் தென்றமிழ்ச்சொற்
றேர்த்துதவு மாணுகத் தே.

இதுவுமது.

பாலத் திருக்கழ லார்விழி யாதவன் பான்மதியந்
சூலத் திருக்கைய னெந்தரங் காத்தவன் ரெல்லளகை
வேலத் திருக்க ணுமைமண நாயகன் வீரமர
மூலத் திருக்குமன் மும்மணி மாலை மொழிகுவனே.

சேசை வெண்பா.

அளகைவளர் வீரசேகா வப்பா சிற்பென்
பளகையறுத் தாட்கொள்வாய் பண்பா—பளகையேற்
தண்ணளிப மாழுகவ னையன்வி ரன்வடுகன்
பெண்ணருபா தந்தைபெத்தா பே

(1)

கட்டளைக்கனித்துறை.

எனது தண்ண னெழிற்ருகொன் றேபாரை மிட்டவேடற்
கனது காறுட றத்தினை போக்க முறவளித்தாய்
வானது பெட்டுரு வாய்புகழ் பாடுவன் மாவளகை
தானது பென்றனை வந்தனாடத் தேன்ககத் தத்தருளே.

(2)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

அருடா மன்னி ய்பயங் காட்டி
யொருகை மேனிமிர்த் தொருகை தாழ்த்தி
ஈதற் குறிப்பிண் டியார்க்குந் தோன்றக்
காதலி னின்ற கட்டவு ணீயே
வயாவவர் சிசுக்கும் வழங்கி யாண்டுந்
தியாக னென்னச் சிறந்துளே யதனா
லொப்புற வமைந்த செப்புனக் கேயாம்
பொய்ப்பு முலகப் புதுமயல் போர்ப்ப
பெய்ப்பொடு தியு மெம்ம னோர்க்கே
யறத்தா றோம்பி யடுத்தடுத் துன்பாற்
பெறத்தா ழாதே பெறுதலி னைய
விரவல ரென்கை யியல்புடைத் தம்ம
வரன்முறை தேரின் வழக்கீ தாமால்
நாற்பா னிலத்தி னாயகன் பாற்போய்
யேற்பார் தாச ரிகழ்ச்சிய தன்றே
இத்தகு முறைதேர்ந் தேற்பதற் கஞ்சேன்
நத்தி வந்தன னலியுநல் குரவிற்
குத்தரம் பகர்ந்தின் றுதவுதல் கடன்காண்
அதுவு நின்ற னடியவர்க் கிட்டு
நொ துமல் போக்கி நோன்பிழைத் தற்கே
யெண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெரும
தண்ணளிக் குரியார் நின்னல தியாரே
யெள்ளிற் பிளவினு மிருத்தி யாலென்
னுள்ளப் புணர்ப்பு முணர்ந்தனை பொல்லா
வறுமை வாட்டி மற்றதற் கிடனாஞ்
சிறுமை திர்த்துச் செம்மான் துன்பத்
துறைபுகுந் தாடிச் சுகம்பெறத் தோலாச்
செல்வந் தருவாய் தேவ தேவ
பல்வந் தனைநான் பண்ணுவன் கருணை

பாசித் தளகைப் பதிதலில் விரை
மூலத் தமர்த்த முதல்வா
தாவா வோகை தழைக்குமா செய்யே.

(3)

கேசை வேண்பா.

செய்யேத்து பைங்கழைகள் சித்திரை கானிலகிற்
வைமேத்து மார்பல் பகன்மலர்த்து—பையேத்துஞ்
சொ பவகைச் சிவனூர்தாம் சித்தனைசெய்
போரார் மறவிதுயர் போம்.

(4)

கட்டினக்கலித்துறை.

போபாலை யம்புலி வந்திறைக் தும்பாழற் புத்தினைந்து
வோலை மின்சொல்லி பெய்ப்பதைத் தாவி மெலியுமந்தோ
தாபாலை யாட்ச்சாய் பெய்காப னைத்தெறத் தாநிசென்று
நோலை வாக்குகில் வாண்பன் பாற்றையர் நிக்ககின்றே.

(5)

கேசை ஆதிரியப்பா.

நிக்க மின்றி நிகநீர் காற்றுத்
நிக்கந் வெளியிற் றினைத்தும் வேறு
யளப்பது தோடி மண்டஞ் சமைத்துத்
தளப்பயி ருவா சங்கமம் வகுத்தே
யாக்கல் காத்த வழித்தன் முத்தொழி
லுக்கி பெஞ்சா அஞ்ஞரனின் செயலே
பொக்கும் வடிவம் புணர்வற் றேனோர்
வாக்கு மனமும் வழுத்த நீனைக்க
வொண்ணு தாநி பெராளியாய் மன்னிப்
நீனோ கமலப் பிரமனாக் துளவக்
காடுது மார்பல் கரிய மாலுந்
தேடி கொத்தனர் திரிய வன்பருள்
காடி நின்று கட்டம் பயில்வோய்

பொற்புந் கொன்றைப் புதுமலர் வேய்ந்த
வற்புத மூர்த்திநின் னாரூள் வழியிற்
பூசனை புரிந்து பொன்னடி பரவுந்
தாசர் குழுவிற் சார்தற்கு நாயேன்
பாயொளி பரப்பும் பன்மணி கோத்த
மாலையிற் றென்சொன் மாலை யாக்கி
யுய்தி பெறற்கிங் குற்றனன் யானே
வைதவர் வசையும் மணிவா சகமு
மொப்ப நோக்குஞ் செப்ப முடையை
அப்ப னல்லா தன்னை யு மாயினே
கோதறு குதலையிற் குற்றம் போக்கி
யாதரஞ் செய்துன் னொட்டுகி மைத்தாய்ப்
பூதரம் வாவுந் தோளணிந் தைய
கண்ணுற் கடையேன் கண்டு களிப்ப
விண்ணு ரொளிகண் மேவ வோர்வரந்
தாதா வீரைத் தருவடி யிருந்த
போதா வளகைப் புனிதா
சாதன மேழைக்குத் தருகை கடனே.

(6)

நேரிசை வெண்பா.

கடல்பெருகி யூழியுறுங் காலத்து மாயா
தடல்பெருகி நிற்கு மளகைத்—தடமருவிச்
சேவித் துருமாறிச் சிந்தையழிந் தாள்கன்னி
யாவித்தீ வீரருடற் காம்.

(7)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆமைக் குணத்துறுப் பைந்து மடக்கி யருந்தவஞ்செய்
மாமைக் குறுமுனி காண்டகு கோல மணஞ்சிறியேன்
திமைக் குலம்பொடி யாமா றளகைச் சிவாதருவாய்
நீமைக் குழலி யுமைமணக் கோலமென் னெஞ்சிடத்தே.

(8)

வேசை ஆசிரியப்பா.

நெஞ்சி னிற்பை நீமணம் புணர்ந்த
 நஞ்சி மெல்லியல் வடிவத் தழைக்கு
 மீருகுப் புணர்ப்பி னெழுதாக் கிளவிச்
 சிறுநீர் குதலைச் செல்வன் செந்திக்
 கந்தன் முத்த கணபதி சேர்வர்
 மற்றும் வெற்றி வடுகன் வீரன்
 அற்றம் லீய னனைஞுவர் சின்றுருக்
 கணங்கன் கோடி கழுதுகள் கோடி
 இணங்குவ ரண்ட ரெண்ணில் கோடி
 பரம்புவ சிறுநீர் படைப்போன் காப்போன்
 சிரம்புவர் கோணு னின்னவ ரிசைபுகல்
 காரதன் அம்புநு நற்றவர் நெருங்குவர்
 பற்று நீர்ப் பாழ்மனத் தத்தோ
 லுன மலஞ்சி யொழுகி யொல்கா
 தின மலிந்தா சிருண்மய மாகி
 தெருளற்று னையல் செறித்து குறுகிப்
 பழவின யென்பதோர் பாதவ முளைத்து
 கழிபட ராசைக் கவடுகள் போக்கி
 இலைமலர் காய்கனி வீரத மாகப்
 பாதக மைத்தும் படர்தலின் மிடைந்த
 வடலியொப் பாமா லார்தற் கிடம்பெறல்
 யேலா தாயினு மெந்தாய் நின்கட்
 கடைவழி கருணை கலக்கு மேர்ப்புன்
 பசுகம் கருடனாய் வயங்கு மன்றே.

ஆதலிற்

பன்மை போக்கிப் புனிதஞ் செய்து
 நன்மை யாக கலம்பல புணர்த்தி
 போதப் பொலிய வாதாஞ் செய்தே
 மேதகு விவர் விளங்குதற் களவாம்

படியிடஞ் சமைத்துப் பசுபதி கடையேன்
மனம்புகுந் திருக்க வரமொன்று வேண்டு
மில்லா திரக்கு மெனியேற் கீதல்
அல்லா துண்டோ லறம்பிறி தொப்பில்
வில்வா ரணிய வீஇஇர சேகரா
நல்வாக் கொன்று நனிலுதி
செல்வா யெல்லாஞ் சிறப்புற வினிதே

(9)

நேரிசை வேண்பா.

இனிமைக் குலம்வந் திறைக்குமம்பைப் பேதை
தனிமைக் குலர்ந்தந்தோ சாம்புந்—துனிமைத்த
காரியுண்டாற் கோதிலில்வக் கான்வலவா தேருந்ந்து
மாரிவரா முன்னழைத்து வா.

(10)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாதலு ரத்தர் மணிவா சகத்தமிழ் வார்க்குசெவிச்
சாதலு றுற்றயர் நாய்குரைப் பேந்துந் தகைமையதோ
போதலு முற்றவர்க் கெட்டா வளகைப் புராதனநற்
சேதலு கத்தனங் கொன்றையிற் சூடுஞ் செழுஞ்சுடரே.

(11)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

சுடர்மணி வாரித் தூய்த்திறை கொழிக்குங்
கடலுடை யுடுத்த காசினி தன்னில்
அன்ன மேந்நி யடுத்தடுத் திரங்கி
வன்னஞ் சார்ந்த மலகரீ பாடும்
புள்ளின முண்ணக் கள்ளமு தூட்டிப்
பிள்ளைப் பிறைநுதற் பேதைய ரோகையுற்
நீருவினைப் பகைக்கோ ரருமருந் தாகிப்
பொருவருந் தொண்டர் புகுவழி நாடிப்
புதுவழு தருத்தப் பதுமக் கரமமைத்
தழைப்பன போனின் றசைந்தசைந் தார்வந்

தழைப்பச் செங்கேழ்த் தாமரை படருத்
தடம்பல மல்கி விடம்பெறு மளகை
விடம்பயி ளாவணி விடுஇர சேகரா
மிடைகதிர் மேம்பு படைபெறப் பூர்தண்
மடவழிந் தளின மலரா யிரம்பெய்
தருச்சித் துன்னரு ளாணை வயத்தாய்
நிருச்சிற் பணர்மால் செங்கண் சாத்திய
தண்டை யொலிசெய் திண்டை புனைந்து
தொண்டருண் மேவித் தொடர்பவக் கடற்கோர்
தெப்ப மாகி பொப்பறு முத்திக்
கணையிற் சேர்க்குங் கான்மலர் வணங்குவன்
வினாநும் பகழைப் பன்னி தாயினும்
பன்னவ சிற்பென் மனனின் அக்கும்
அகைத் தொடர்பா ளாக்கினன் றென்சொன்
மாலை மும்மணி வகுத்தவிப் பாக்கொண்
யுய்தி காட்டி யுடற்றினி கட்பினி
போக்கி மின்பம் புணர்த்தி நாளந்
தாயிற் பரிவு தழைத்துச்
சேயித் தரையிற் செழிக்குமா செய்யே. (12)

கேசை வேன்பா.

செய்தவத்தா ருட்பகையைச் சேதித்தார் பான்மருவிப்
பொய் தவத்தான் வேண்டியையேற் புன்னெஞ்சே-கைதவத்தாழ்
புவாசை மாதர்ப் புணர்ப்புகிட மாவளகை
வாவாசை சிற்பரன்முள் வைத்து. (13)

கட்டளைக் களித்துறை

வைத்துத் திருவடி முச்சி லேழ்பவ மாய்க்கநியா
தெய்துதுச் சுழங்கடை மேனடி மாட்கொள்வ தென்றுகொலோ
வைத்துச் சிணவ வஞ்சு டனகை பயிற்றைவா
வைத்துத் துயர்த்து கண்ணொப் பொடித்தருள் கண்மணியே. (14)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

கண்பயி றேகைக் கார்மயிற் சாயற்
பெண்படர் மேனிப் பெருந்தகை யண்ணாற்
பன்னருங் காலம் பழமறை தேடித்
தன்னழுங் காண வொண்ணா தோங்கி
யடன்மிருத் தெழுந்து சுடர்விடு சோதித்
திருவுருக் காணும் பெருவலி யுடையார்
வுத்தமத் துறையிற் சித்தம் பயின்று
பத்திமை பெருக்குஞ் சுத்தஞா னியரே

அன்னேர்

காதங் கவிழ்க்கும் போதென விரிந்து
சிதம் புணர்ந்த சிந்தையிற் பயில்கைக்
காரா மோகந் தாழா வாரிய
சுற்றல் கேட்ட லுற்றவை யுணர்தல்
சுற்றற் வில்லாப் பித்தனுன் மத்தன்
மாண்ட மனத்தார் காண்டகு நெறியிற்
பாண்டரு வேதப் பாதுகை பொறுத்த
பொற்கழ லொலிக்குஞ் சிற்பதங் கண்டு
கண்மன முருகிக் கைகுவித் திறைஞ்சிப்
பன்னருந் தமிழாற் பழிச்சிடப் பெற்றனன்

ஆதலிற்

நிறைமலி முந்நீர்த் தரையிடத் தெந்தாய்
புரைதபு மெய்த்தவம் புரிந்தனன் யானே
மழவிடை யெருத்திற் றழைவுறு சுந்தரா
பழவினைப் பந்தங் கழல நாயேற்குப்
பொன்னெடுங் குடுமிப் புரிசை வான்றோய்
நன்னக ளளகை நாமும்

மன்னவ சட்கடை வழியருள் புரியே.

(15)

நேரிசை வெண்பா

புரிவார்க்கு மல்லார்க்கும் புத்தமுத மீயந்தே
யரிவார்த்து வாழ்வாக்கு மையன்—சரிவாய்த்த
தேமலர்க்கை மாதுமைசேர் சித்தனள கைப்பரன்றான்
மர்மலர்க்கை தூவி வலம்.

(16)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வலங்கொண்டு சேயித்து விழ்த்தா ணிலத்தின் மாப்தென்றே
வலங்கொண்டு பூரித்த பேதைபென் றோகை நலிவுகண்டேன்
வலங்கொண்ட காபாலி ந்செய்த சூநிற் கருத்தழிந்தான்
வலங்கொண்டு மாறும்ப வேட்பா யளகை மணிகரக்கே (17)

வேசை ஆசிரியப்பா.

மணிகை ரூவப் பணிமுடி மிதித்துக்
குணிப்பொரு முாசி னதிர வொலிசெய்
காளிந்நி நாப்பட் டோளுந்தி யாடிய
பாற்கடற் பள்ளிப் பச்சை மாலும்
அஞ்சப் பிடர்வரு கஞ்சக் கழுவனும்
மாறு முட்பகை போ திகலித்
தருக்கி யூழிமிற் சார்வினேத் தமர்த்துப்
பொருக்கெழுச் சலிது புனைந்தெழு மக்கால்
அந்தா மதிர வந்தெழு மாற்றங்
கேனா யிசைந்தனர் தாழா முயன்று
வசந்தரை யகழ்த்தும் வான்மிசைப் பறத்தும்
வளன மாடு பெகின மா அக
அடிமுடி யறியா தயர்த்தல மந்தே
பெய்த்தனர் நிற்ப வெரிமெழுஞ் சோதிப்
பேருரு வொளித்த பெருமா னின்றன்
பங்கயம் பழித்த பாஅத மிறைஞ்சுதும்
ஆருமிர் மீனஞ் சார்வரி தாகிப்
பவக்கடற் பாய்த்து தவப்பல முயன்று
தாவிப் பன்முறை தவறுபட் டொழிதறே
கருக்குழி விழ்த்த கெருக்குற் றம்ம
மருக்கங் கொண்டு மலத்திடை யூந்
வெந்தயர்ப் பட்டுச் சிந்தை யழித்து
வெந்துயிர்த் தாங்கி வெம்புயப் போழ்து
வருத்தி யுறுத்து மருத்தி வாவர்

ஒளிவீன்று முச்சி யுந்தினர் சுருங்கை
வழிநெந்து நெந்து மண்டரை வீழ்ந்தன
பசிப்பிணி வாட்டிப் பதைப்புற் றுடற்பிணி
நசிப்ப விடைந்து நலீந்துமற் றோர்தனை
வேண்டித் திசைதொறுந் தேண்டிப் புன்மனந்
நிரிகரல் விரிதலைக் கொடுவினை யாளன்
இருங்கா லிற்சுழற் கருங்காற் கூற்றன்
கையகப் படுத்தற் கைய தூண்டிலிற்
பாச மெற்றந்தன னுசையொ டுழன்று
நிரிந்தன னினியென் செய்குவ னெந்தாய்
யிருவிழி யொழுகி வழிதரு நீத்த
வருட்கடற் குதித்துத் திருக்கழற் புணையைப்
பற்றி யுய்மா பெற்றி வேண்டினன்
அவந்துடைத் தாட்கொண் டருடவா தருளிச்
சிவந்தா நின்போற் றெய்வ மற் றிலையால்
மண்மகி ழுளகை வரதா
உண்மகி ழோங்க வுதவுதல் கடனே.

(18)

நேரிசை வேன்பா.

கடன்பட்டார் நெஞ்சுழிதல் கம்பன்வாழ் காலத்
திடம்பெற்ற தாமளகை யீசா—கடன்பலபட்
டக்காரம் போல்விழுங்கி யப்பன்மா ரேப்பமிஞ்ஞ்
சொக்காரிக் காலமுண்டோ சொல்.

(19)

கட்டளைக் கலித்துறை..

சொல்லுந் திறனந் தின்றமிழ் வார்த்துத் தொடைபுனைந்து
புல்லுந் தராக்கடை லோபர்தம் வாயிற் புருந்திளைப்பிர்
செல்லுந் திகைக்கத் தருமன கேசன் சிறப்புரைத்து
நிலுந் தினமகி லென்னோ வுமக்கு நிலையறமே.

(20)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

அறநெறிச் சாரத் திறன்வலி யுறுத்துத்
துறைநிலைப் படுத்த தொன்மறை யாய்ந்
தழுக்கா றற்றுள் ளிழுக்கா தொழுக்கங்

கைவரக் கொண்ட சைவ வேதிய
 நன்னத் துறவுடை வொருவ னின்னை
 பள்ளக் கமலம் பரித் தயாராதே
 அன்பு விரவி பாட்டி யருச்சித்
 தென்புதோல் யாத்த புன்புலால் யாக்கைக்
 குற்றிடு பயன்கொள் பெற்றயன் ருவாச்
 சிறுமைத் தாக்கும் வறுமைப் பட்டுத்
 தாயொடு தந்தை சேய்மனை பாட்டி
 அயபல் சுற்றத் தார்பெறும் பகையாம்
 பொல்லாப் பினியிது போக்குமா நெந்தாய்
 நல்லா தாவி னல்குதி யென்னக்
 குறையிற் தேற்பக் குடினாக் தெண்டினாத்
 ஹுறையார் காமமுஞ் சோறெனத் தந்த
 சித்த வெளியேன் பித்தச் சிதூரப்
 பன்னெடு நான்மறைப் பாதுகை மிதித்து
 மன்னிய செந்தா மரைப்பதம் வழுத்தினன்
 பத்தி பழுத்த வுத்தமத் தொண்டரை
 பித்தரை யிட்டுண் டிறைஞ்சுதற் கவாவினன்

ஆதலிற்

சோறுங் கூறையு மாறின்றி நல்குதி
 யாறுத் தாரு மனிசடை யாசே
 வித்தகர் முத்தமிழ் விரகர் பழிச்சும்
 புத்தமு தப்பா வொத்தசொன் மாந்து
 நின்னாருஞ் செவியிற் றன்னமு மேற்காப்
 புன்மைத்தாயினு மன்னத்திற் கடையேன்
 குற்றம் போக்கிக் குணங்கொண்டு
 மற்றவை டளகை யுத்தம யுதவே.

(21)

நேசை வெண்பா.

உதவித் துணைநின் றுயிர்காப்பர் மேலோர்
 சதவிற் றுயரத் தருங்கிழ்—மதவித்தாஞ்
 சிற்றம் பவனகைக் தேவாவிழ் கட்பொறுத்துப்
 பற்றம்ப வற்றிருக்கப் பார்.

(22)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாரிடங் கோடிவண் பேய்க்கணங் கோடி பரவவந்து
தேரிடங் கொண்டு மலைமாதை வேட்ட சிவக்கொழுந்தே
யாரிடஞ் சொல்லுவ னென்குறை நீழுத லாகுமாத்
தூரிடங் கொள்ளா கேசா விரைந்து ஈகமருளே.

(23)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

ஈகமரு ளின்சொற் பகர்தரு மணிவாய்த்
திகழ்மதி முகத்துச் சிற்றிடை மகளிர்
எஞ்சா வலியுடை யஞ்சா மனத்துக்
கடுகடை பயின்று மிடைதா வல்காது
சுரந்தெழு வஞ்சங் கரந்துள் வைத்த
வன்கொலைப் பதகப் புள்ளொழின் மறவர்
கச்சியி னிறைந்த பச்சிலைப் பொதும்பர்
மாக்கினை தோறுஞ் சுருக்கெழு கண்ணி
யமைத்துப் பறவை தமைப்பிடித் தாங்கு
வாளொடு பழகிக் கோளர் வுமிழும்
நஞ்சம் புதைத்துயிர் தஞ்சம் புகுநூர்
தன்னழு மிரங்கா தின்னல்செய் துழக்கும்
வரிவிழிக் கண்ணிப் பொறிபடுத் தந்தோ
அயரா தினைத்துப் பெயரா தெழுந்த
மையன் மீக்கொண் டைதவர்க் காளாய்ச்
சொற்றிறம் பயிலாச் சிற்றினக் கடையேன்
அகப்பொருள் காண தவருடற் கிளைத்து
மார்பிடங் கொண்டெழுந் தேர்பெறத் திரண்டு
பொற்கந் துகளேர் பொம்மன் முலையைச்
சொர்க்க மீதோர் நற்கந் தந்தரும்
இம்மைந் காய பெய்மைச் ஈகமெனப்
பன்னெடுங் கால முண்ணெகிழ்ந் தனைத்துப்
பசையறு மென்பை நசைகொடு கவ்வி
வலித்திழுத் திரத்தம் வழிதர்க் கடைவாய்
நக்கியுள் ளுவக்கும் ஞ்மலிபொத் தெநதாய்
பிறற்றற் றுருத்தி நாற்றப் பாழங்குழி
என்புதோல் யாக்கைக் கன்புதோய்ந் தலமந்து

பொம்பற் யாதுழல் கைதவன் றருகட்
புகர்முக மென்னப் புலன்செல் பித்தன்
மேன்மைத் தவம்பெறு மேனையோர்க் கல்லதை
யானைக் காவி ளுஞ்சுந் தொருத்தற்
காத்தனை நீயே கடவு ளாமால்
அஞ்சினன் கண்டா பபய நிற்கே
பஞ்சிமெல் னடியுமை வஞ்சி பாகா
எந்தர நாய்க்குத் தவிசிட் டாலெனச்
சுந்தா வளகைத் தோன்றல்
பழிப்புறு புன்மை பொழித்தின்ப நல்கே. (24)

சேனை வெண்பா.

மல்குந் திருக்கொன்றை நாகநெடுந் தோண்மருவிப்
பல்குந் திருக்கிழ்ச்சி புத்தினிதே—மல்குதடப்
புத்தா ளளகை புக்குமா சேழுன்கை
நத்தா ளிமிழிக்கிற் றான். (25)

கட்டளைக் கலித்துறை.

தொனொற்றி மோற்றி விறைந்த செவ்வழி நாடிவிழி
வாளற்ற தேமொழி வாய்புலர் தாண்மதி வந்திழைக்குங்
கேரவற்ற மோர்த்தினி யங்கசன் கோவ்விடுங் கோதுறுமெய்
தொனொற்றி மாடிய வில்வா ணியற்குச் சொல்லனமே. (26)

சேனை ஆசிரியப்பா.

அன்னந் தேடி மகல்விசும் பளந்து
பன்னெடுங் காலம் பறந்துங் காண
வரிதாய் நிமிர்ந்த புரிசடைக் கடவுள்
விழுப்பற் சார்தின் மென்செவிக் கேழைய்
புழுத்தல் நாமேன் புதுவ தொன்று
பாய்திறைப் பாவை தோய்கிலப் பாய்வி
விருவகைத் தாய விரு தோற்றத்து
வருமிடப் பேழும் வாய்த்துப் புனர்த்த
கவிரு பத்து நான்கு மோனியிற்

புக்குச் சனித்துப் புன்னுனிப் பனிபோற்
 றொக்குவிட் டம்ம தொடர்வது வழக்காய்
 நெடுநாட் பழகி யடன்மிசுத் தளப்பருங்
 கூத்தயார் தெய்த்தன னாற்றா தாசே
 பவக்கடல் கடத்திச் சிவப்பேறு தருமா
 றுன்னருள் வேண்டி யுரகப் பாய்துயில்
 மாதவற் கெட்டாப் பாத பங்கயம்
 போற்றினன் சரணம் புருந்தன னமுதழு
 தேத்தினன் வானா விருந்தனை நீயே
 அறந்தழை வடிவத் தருட்குணத் தொருவன்
 என்னினும் பிறத்த லிறத்த லறியாய்
 கருவிடைப் பட்டுக் கலங்கி மூர்ச்சனை
 பெருகிக் குறுவழி வருவதற் கியலா
 தேங்கி மாழ்கி யிடற்பட் டுதைபட்டு
 பொத்தென வீழ்ந்து மெத்த மயல்கொள்
 பித்தனை யல்லது பிரமன் மாலொடு
 வித்தகம் பயின்ற வெத்திறத் தேவரும்
 பிறப்புறு பீழை யறத்தெரிந் தன்றி
 இறப்பிற் படுதாய ரிதிலெண் மடங்கெனத்
 தோலா தறிகுவர் சூலா யுதரீ
 யறிந்திலை யதனாற் புரிந்திலை போலும்
 தாயே சேய்க்குத் தகுதுனை யாமால்
 மாயாப் பிறப்பை மாய்த்தினி னுன்னுள்
 வாழ்வா மெற்கு வழங்குதி யளகை
 மூவா முதலே முன்னின்று
 தாவா வோகை தழைக்குமா றின்றே.

(27)

நேரிசை வெண்பா.

இன்றைக்கே வில்வவனத் திச்சுரனார் தாள்பணிமின்
 என்றைக்கோ கூற்ற னிடர்செயுநாட்—கொன்றைத்தார்க்
 கோமானை வேட்டகத்திற் கோடித்து மாதரையிர்
 வாமானைச் சேர்த்துவலம் வந்து.

(28)

கட்டளைக்கவித்துறை.

வந்துவந்து சொல்லிந் நென்வாரி நாளு மறுகிறைப்ப
கந்துவந்த சைமட வாரிநிங் கோல நறுங்குழம்பின்
சந்தர்ந்து நாற்றிசை யுங்கபழ் சாக்கைத் தனிமுதலா
நிந்துவந்த வார்கடை யம்மாளைச் சிந்தித் திருமனமே.

(29)

சேரிசை ஆதிரியப்பா.

மனத்திற வடைந்து சினப்பகை கடிந்த
மாபெருஞ் செல்வத் தாபதற் காளாய்
லேட்டலை கல்லும் விருப்புடை யெந்தாய்
போதம் புணர்த்தி வாதஞ் சண்ணற்குப்
பெருகிய வன்பிற் பிழைபட் டொருநாள்
வைகைத் துறையின் மண்முடி சுமந்து
தென்னவ னுப மன்னவன் கைக்கோல்
அடிந் தாங்கி யருந்தவச் செல்வி
பிட்டினை நுகர்ந்து வட்டாட் டயர்ந்துந்
துக்கிசைத் தன்பு மிக்கொரு பத்திரன்
முதலார் தொண்டர்க் ககலா தேவற்
புரிந்து புரிந்து பரிந்தருள் சூர்து
மறுமைப் பேறும் வழுங்கினை நின்னை
யொப்பதோர் தெய்வஞ் செப்புதற் கில்லை
பண்டர்க ளுய்யத் தெண்டிறை நஞ்சங்
கண்டத் தணர்த்த வெண்டோட் சுந்தரா
யேழையெம் போல்வார்க் கெளியவ னுவை
யண்ட மாவை யனுவு மாவை
யண்ட மாவை பல்வும் புணர்வை
மைத்தொழி னின்ற னுனை வயத்தாய்த்
தத்தின் பூவுருச் சமைத் தியமானன்
ஆதவன் நிற்கன் பூத மைத்தோ
டெட்டுரு வாகிய மட்டில் சோதிச்
சுடரே தெண்ணிர்க் கடலிற் தூம்பின்

நீருங் கலக்கு நீர்மைத் தாகி
யுயர்வுந் தாழ்வு மொப்பக் காணுந்
தயாபர வெளியேன் றுழ்வு கருதாது
வித்தகர்க் களித்த முத்திவிட் டிருப்பக்
கடையேன் விரும்பினன் றடையற மடைபாய்
நீத்தம் போலு மூற்றெழு கருணை
யெட்கடை பாலித் திரங்குதி யன்னப்
புட்குலம் பயிலுந் தட்பத் தாமரை
வாவியிற் றிருமகண் மன்னி
யாவியிற் பொலியு மளகை யமுதே.

(30)

முற்றுப் பெற்றது.

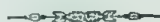

உ
சிவமயம்.
மகாகணபதே நம:

அளகை முதல்வன் முறையீடு.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தேவா கருணை மழைசிந்து மாமுக சிந்தை வைத்தேன்
பூவா ரடியினை பாகொத்த தென்சொற் புணர்த்தவருள்
பாவாண ராய்ந்து சுவைகொள்ளு மாறொரு பாவளகை
மூவா முதல்வன் முறையீடு யாப்பின் மொழிவதற்கே.

நூல்.

அறுசீர் விருத்தம்.

மாமலர்த்தேன் விருந்தமரர்க் கூட்டுறுசீர்ப் பொழிலளகை
வாழ்வி ரேசா
தேமலர்ச்செஞ் சடைவிரித்து மெய்யடியா ருண்ணடிப்போய்
தெளிவி னாயேன்
நாமலர்த்துந் தம்முமுகந் தருளமுதஞ் சிறிதுதவி
நாரி யோடுந்
தாமலர்க்கண் விடையிலெழுந் தருள்கடைநாட் பறைபடுமத்
தருணந் தேர்ந்தே.

(1)

எண்கீர்விஞத்தம்.

உணசுமன்னகப் பட்டுவிந் தேயந்திரங்கும் புட்போன்
 பறங்கொடும் பாசத்தால் வருந்து மூழ்
 கணசுமயர்ச் சுரைக்களித்த முதல்வா ளினைக்
 கற்பகமே யற்பதமே கருணை செய்நான்
 உணசுமயர்த் தாங்காட்டி வதனங் காட்டி
 வாதபய கரங்காட்டி மனமா னோடுஞ்
 சனசமுதத் தார்பழமை பேசி யீமத்
 தழவினாட் டநுமகிடை தனில்வந் தானோ.

(2)

அறுகீர்விஞத்தம்.

முத்தாநுந் திருநகையாண் முனைச்சுவடு பட்டுருகு
 முதல்வா சேபாய்ப்
 பத்தாநுந் திகுடென்று பரிதரித்தேன் நய்வயிற்றுட்
 படியில் வந்து
 வித்தாகி புனைவழுத்துய் பெற்றியறி யாதயார்த்தேன்
 பெரியோய் ளினைக்
 கத்தாமென் செய்வாநிர் போர்ப்பொழுதுன் நிருநாமங்
 கழறச் செய்யே.

(3)

எண்கீர் விஞத்தம்.

கெத்தாக்கெட் டாதபாய். பொருளை ளினைச்
 சின்பயமே பொற்செய்பார் திருத்தாள் போற்றி
 வந்திடுசெய் தன்புருவாய்க் கண்ணிர் வார்த்து
 மலர்பெய்தா யிரநாமம் வாயாற் கூறி
 வந்தியமா னுஞ்சித்த மின்ன ரிந்த
 வடவ்விட னொருவேட்கை புற்றே னுயேன்
 தத்தியவ விடைவானோ ருணையான் பாகா
 தந்ததா யாபனகிற் சரிக்குந் தேவே.

(4)

அறுசீர் விருத்தம்.

தாவுமிள மானிடத்திற் றரித்துவல மழுவேந்துஞ்
சதுரா பூவிற்
றேவுமணி நெடுமாலுந் தேடரிதா யொளியாகத்
திகழ்ந்தா யென்பாற்
சாவுவரும் பொழுதுசிவ சாதனங்க ளணிந்திருகை
தலைமேற் கூப்பி
நாவுலரா தைந்தெழுத்து நவிலுமா றருளளகை
நகரம் மானே.

(5)

எண்சீர் விருத்தம்.

பொற்சிலையோர் வில்லாக்கிப் புரங்கண் மூன்றும்
புன்னகையா லெரிமடுத்த புனிதா வன்பாய்ப்
பச்சிலையுங் குடங்கையி னீருந் தூவிப்
பரவிவழி பாடுசெய்யாப் பதக னேனும்
அச்சினைவிட் டுயிர்பிரியு மந்த நாளி
லந்தகனூர்க் காளாகி யயர்வெய் தாமல்
நச்சினைபூ னாக்கியவி ரேசா நின்றான்
நான்பூசித் திறக்கவரு ணல்கா யின்றே.

(6)

அறுசீர் விருத்தம்.

பொற்பாவை யாய்க்கரிந்த வெள்ளென்புக் குயிரளித்த
புகலி வேந்தன்
நற்பாவை யுகந்துபடிக் காசுதந்த வில்வவன
நாதா நின்னை
யற்பாகத் தொழும்பரிசொன் றறியாதேன் சரண்புகுந்தே
னாட்கொண் டந்தங்
கற்பாரை மனதுருகித் துதிபாடித் தொழுதிறக்கக்
கருணை செய்யே.

(7)

என்கீர் விடுத்தம்.

உன்முத முடிவாடத்தை மண்டமெல்லா
முதவியசீர்த் தாயமீள் ஏமையாங் கண்ணிப்
பெண்ணுவா னொடுகிடை புர்த் தென்முன் வாயாய்
மித்தாகி புழல்கின்றேன் பெருமா னந்தங்
கண்ணினன் நிருபுருவங் கண்டு மாயக்
கடங்கவிழ்க்கும் பேராசைக் கனியன் கண்டாய்
தன்முருகு பொழில்புடைகு முளகை மேய
சங்கமா கங்கைமறிச் சடைபம் மானே. (8)

அறுகீர் விடுத்தம்.

வெண்ணி நனிந்தைத் தெழுத்தோசை
மெலியா தோதிக் கைகுவித்துக்
கண்ணி ரொழுக்கி மயல்கழுவிக்
கரைந்துண் ணைகிழ்த்து விடையிலுண்
பெண்ணிர் வையினுன் காந்தொழு
நிறங்கும் படியோர் வரத்தருவாய்
தெண்ணிர் வயங்கு முளகைக்கர்ச்
செல்லா தேவர் சுகாமனியே. (9)

என்கீர் விடுத்தம்.

தேவாயம் புனந்தார்க்கும் மனிச்சொல் யாத்த
நிருவாத ஆர்முனிக் குமாட்பட் டாண்டாய்
ஓவாத பெயர்விறு கருத்தொன் ருக்
புருத்திசா தனந்தரித்துப் பூசை முற்றித்
தேவசின் பெயருரைத்து மாயா விற்ப்
தேக்கிடைத் விடவருள் செய்வாய் செஞ்சொற்
பாவாணர் துறியெத்தி யொருமை விடு
பாடிப்பா மனகவளம் பதியாள் வோயே. (10)

அறுசீர் விருத்தம்.

பண்ணிறைந்த மறைமுடியி னட்டமிடும் பரசிவமே
 பைந்தாட் கஞ்சக்
 கண்ணிறைந்து மடையுடைக்குங் கயல்வாவி வில்வவனக்
 கடவு னுயேன்
 எண்ணிறைந்த பூதியணிந் தறிவுமயங் காட்சையோ
 டெழுத்தைந் தோதி
 யுண்ணிறைந்த பேரன்டி னுன்னுருவந் தொழுதிறக்க
 வொருப் பாடியே. (11)

எண்சீர் விருத்தம்.

பொற்றாள் மணிப்பந்தர் சின்னந் தந்தாய்
 பூங்கராய் வேந்தற்குச் சொல் வேந்தற்குக்
 கற்றாநுந் தோணியென மிதப்பச் செய்தாய்
 கருத்திசைந்து சுந்தார்க்குப் பாவை யார்பார்
 பற்றுகித் தூதுசென்றா யவர்சொற் றேர்ந்து
 பளகறுத்தென் றமிழுகந்து பரிசு தாராய்
 நற்றாயிற் பரிந்தளகை யம்மா னுன்னை
 நான்கண்டு தொழுதிறக்கு நலம தொன்றே. (12)

அறுசீர் விருத்தம்.

மழுவலத்திற் றரித்தொருகை மான்பரித்துத் தில்லைமணி
 மன்றி லாடுங்
 கழுவலத்துக் கவுணியற்கு முலைசூர்து பால்கொடுத்த
 கவுரி நாதா
 முழுவலத்துன் றாட்பாவி நீறணிந்தைந் தெழுத்தோதி
 முடிமேற் கையாற்
 ரொழுவாத்தைத் தாவடியேற் குடல்விடும்போ தளகைநகர்ச்
 சோதி யின்றே. (13)

என்கீர் விருத்தம்.

பங்கயக்கட் டிருமாறு நளினக் கோவும்
 பாசகாத் தானுமெண் பத்து நான்கா
 பங்கயற்க னெழு வகைத்தா முயிர்க ளோம்பி
 பிம்பப்பாழுத் தொழிலாற்ற விறைமை தந்தாய்
 அங்கயற்கண் மணவாளா வளகை யம்மா
 னடியேனுக் கொருவாந் யளித்தல் வேண்டும்
 வெங்கயக்கட் டாமரைநே ருன்றான் போற்ற்
 மேயியருச் சித்திறக்க வேண்டு மொன்றே. (14)

அறுகீர் விருத்தம்.

கார்தாரம் வண்டிசைத்துக் காவிற்றண் மலருழுது
 கவிழ்க்குந் தேனை
 பேர்தாரம் தருசங்கத் துயில்கஞ்சத் தடம்பலகுழ்
 தெழிலார் சாக்கை
 வேர்தாரம் தொய்யின்முனை மின்னிடையோர் பாடியான்
 விடு மன்னாட்
 கார்தாரம் பணிபூண்டு பொடியணிந்து நமசிவயங்
 கழறச் செய்பே. (15)

என்கீர் விருத்தம்.

தன்மாமன் றன்கொய்து வேதத் தாயுந்
 தழுவ்வேள்வி தடுத்தடுத்தார் தங்கட் கெல்லாங்
 கன்மாவி னெற்ப்படியோர் தண்டஞ் செய்து
 கருணையினாற் அய்மைசெய்த கடவு ளோயே
 பொன்மாத ரகிலைசைச் சுழிப்பட் டெய்த்தேன்
 புரத்தகக்கை விடுங்கடைநாள் போர்வெள் ளேற்ற்
 வென்மாத சுழித்தருள வருவாய் விரா
 சிவையாபற் றென்றறிமா வெளிய னேற்கே. (16)

அறுசீர் விருத்தம்.

சிற்பம் பலத்திற் றேவர்காஞ்
 சிமேற் கூப்பி யடிவணங்க
 வுற்றம் பலற்றங் கனவரத
 மொருகா றாக்கி நடமிடுவோய்
 சுற்றம் பலவா யாற்றவுயிர்
 துறக்குங் கடைநா ளுனைப்பரவ
 வெற்றம் பலத்தி னாட்கழித்தேன்
 விழைந்தே னளகை விழுப்பொருளே.

(17)

எண்சீர் விருத்தம்.

அரங்கத்தா னத்தனயன் றேடிக் காணு
 வரும்பொருளே பெருஞ்சோதி யானு யெம்பா
 லரங்கத்தா னெவருளரோ விமையப் பாவை
 யிடத்தாளும் வில்வவனத் தீசா நீண்ட
 தரங்கத்தா ரெழுபிறப்பும் பிறந்து நொந்தேன்
 சரண்புகுந்தே னுயிர் துறக்குந் தருண நீயே
 சரங்கத்தா வெனத்தெளிந்தாட் பட்டேன் கண்டு
 தெரிசிக்க விடையில்வந்தாள் தேவ தேவே.

(18)

அறுசீர் விருத்தம்.

வாதலு ரடிகள் பாடல்
 வரைந்தருட் டிறத்தான் மண்ணோர்
 சாதலு முறுக்கத் தந்தாய்
 சரணம் யாஞ்சரண் வீ ரேசா
 நாதலுன் செறிந்த யாக்கை
 நான்விடுங் காலத் துன்சீ
 ரோதலு ரானிற் றேனன்றி
 யுமையிடந் திகழ வாவே.

(19)

என்கிர் விருத்தம்.

துள்ளுமந் பரித்தவிடக் கரத்தாய் விரைச்
 கடலொளியே யெழுதாச்சொற் சுருதி நான்கும்
 புள்ளுமனிக் கருமாவுந் தேடிக் காணப்
 பொருளேநற் கவிபாத்த புலவா நாயேன்
 விள்ளுமந் ப் பாவுகந்து பரிசு நல்க
 வேண்டுமுன தடிமையுடல் விடு மன்னுள்
 உயர்ந்தொழுவ் களிதுங்கு முன்னுள் காட்டி
 யுருங்காட்டித் தொழப்பணிப்ப தொன்றம் மானே. (20)

அறுகிர் விருத்தம்

புலிக்கான் முனியும் பதஞ்சலியும்
 புகழ்ந்த மருங்கிற் றெழுதுநிற்பச்
 சலிக்கா தொருகா வாக்கிநடந்
 தருவாய் சாண்டந் தந்தகனார்
 வலிக்கா தத்தத் தெநிர்தோன்ற
 வந்துள் வழிபா டியற்றவருள்
 பலிக்கா தாஞ்செய் தோடொருகை
 பரித்தா யளகைப் பரஞ்சுடரே. (21)

என்கிர் விருத்தம்

பொழுதாந் மதியாகிப் பூத னைத்தாய்ப்
 பருடனாய்த் நிகழ்த்தொளிர்திற் பொருளே பூமே
 வெழுதாநை தத்தவுடற் கம்மைநிக்கி
 விழுதுபுறங் காலத்திற் றரிசித் தன்பாய்த்
 தொழுதாடல் விடையிலெநிர் கண்டா நத்தந்
 துய்த்தகிலந் குறக்கவா மொன்று வேண்டும்
 விழுதாருந் செஞ்சுடையா யளகை மேய
 வித்தகலந் புச்சுருளை விவச் செய்பே. (22)

அறுசீர் விருத்தம்.

தோற்பாவை யெனவாடிக் கயிறற்று வீழ்ந்ததெனத்
தொக்கு மாயுங்
காற்பாவை நிகர்மொழியா னுடனாக வெள்ளேற்றிற்
கடைநாள் வாராய்
யாப்பாயுந் தமிழ்ப்புலவா விரோசா நினக்கடிமை
யான்கண் டாயாற்
றீப்பாயுந் கட்டுகொடிய மறலிவலி மாய்ப்பதறஞ்
சிந்தை யோர்ந்தே.

(23)

எண்சீர் விருத்தம்.

சந்தநறுங் குழம்பணிந்து கமழ்ந்து முல்லைத்
தார்வேய்ந்த தடமுலையா னொருபான் மன்னச்
சிந்தனைக்கெட் டாதபரம் பரனே விரைச்
சின்மயமே விடையிலுனைத் தெரிசித் தன்பாய்
வந்தனைசெய் தைந்தெழுத்தும் வரையா தோதி
மணிபூண்டு பொடிபூசி மலக்கூ டாகு
மிந்தவுடற் றுறக்கவர மொன்று வேண்டு
மிறுதியிலெட் கடைசருவா யெளிய னேற்கே. (24)

அறுசீர் விருத்தம்.

தோலாடை யுடுத்தரவக் கச்சார்த்த வில்வவனத்
தோன்ற லன்பாய்க்
காலாடு நடங்கண்டு போற்றிமனங் களித்தேகக்
கடைக்க னிப்பாய்
பாலாடை கலந்தவழு துண்டொத்போல் வளர்த்துமிகப்
பருத்துப் பொய்மை
மேலாடும் புழுக்கூட்டை யுயிர்துறக்குங் கடைநாளில்
வினையி னேற்கே.

(25)

என்கீர் விருத்தம்.

ஆங்கா மரகியதன் பொருளாய் வேதத்
 துண்ணினவும் பாசிவமே பொருபா னங்கைக்
 கோங்காந் திகழுமுனைக் குறிக னெண்டோட்
 குவடுடையாய் குவித்திடுங்கை குறைப் பாகுண்டோ
 ஆங்காந் தாலயார்த கடைமேன் மெய்கிட்
 டகலும்போ தருச்சித்துன் னருளார் மேனிய்
 பாய்கா வுட்டரிக்கும் பண்பு தராய்
 பரிந்துவந்து கில்லவனப் பதியான் வேந்தே. (26)

அறுகீர் விருத்தம்.

சந்தமறை நின்றோலத் தருமானைச் சிவாவுணையான்
 றருசித் தல்காப்
 பந்தமறுத் தும்பர்விரான் பந்தாட னுன்முகத்தோன்
 பதிக்கு மேலா
 யந்தமுறு முத்திதரு மைந்தெழுத்தைச் சித்தித்தா
 கமத்தா ரோதிக்
 கந்தால நாலருச்சித் துயிர்கடைநா நெக்கவருள்
 காட்டம் மாளே. (27)

என்கீர் விருத்தம்.

வாஞ்சித்தா ருட்புகுந்தா னந்த மூட்டும்
 வானமுதே காமாட்சி வளர்த்த மாக்கிழக்
 காஞ்சித்தா னத்தமுழக்கட் கரும்பே வேடர்
 கைப்படுத்த மாயினைக் கனியே பார்துழ்
 தாஞ்சித்தா னயர்க்கேதும் வல்ல னல்ல
 ஸுயினுனின் பாற்குன்றா வடிமை யாமாற்
 றுஞ்சித்தா யொளியி னிடையே ஸுமையா னோதித்
 தடியென்கண் காணவந்தான் சாய்கா லத்தே. (28)

அறுசீர் விருத்தம்.

கள்ளிருக்கு மலர்க்கொன்றை கமழ்சடையா யளகேசா
கடல்குழ் ஞாலத்
தெள்ளிருக்கு மிடமகலா நிருந்தாயெ னுட்கிடக்கை
யேனே தேராய்
புள்ளிருக்கும் வேனூரீற் பவந்திர்க்க மருந்துதவும்
புனிதா வந்தத்
துள்ளிருக்குங் காணாநின் னொளியுருவ மடி யேன்கட்
கொளிரச் செய்பே.

(29)

எண்சீர் விருத்தம்.

தும்புருவு நாரதனும் பண்பிற் பாடுஞ்
சூதழுவந் தருட்செவியின் மடுத்த தொல்லோய்
யம்புருவ விழிமடவா ளஞ்ச வெள்ளி
யடுக்கலெடுத் தானுக்கு மருள்செய் தாண்டாய்
செம்புருவிற் சிலையுருவிற் நிகழ்ந்து சீவ
செகத்துருவிற் கரந்தசிவா சிறியேன் செத்து
வம்புருவ மெய்விடுங்காற் றரிசித் துன்பேர்
வழுத்தவரு டாவளகை மன்னுந் தேவே.

(30)

அறுசீர் விருத்தம்.

மணியொளிரும் பணியாந் தரித்தளகை வளர்வீரை
மரத்தின் கீழாய்த்
தணியமய நிர்த்தடியார் பிறவிக் கோர் மருந்தாகித்
தழைத்தாய் பீறற்
றுணியதென வுடல்போக்கி யானகலுங் கடைநாளிற்
ரொடர்பா யுன்ற
னணியகிரு வடிபோற்றி யந்தகனைப் பிடருந்த
வாற்ற ருவே.

(31)

என்கீர் விடுத்தம்.

அந்தத்தா பண்டாயன் நிஞ்நால் காணு
 வடிக்கெனின் னருட் குரியார் அகநாய் மைத்தா
 மெத்தத்தார் போய்விழித்தும் குருடாய் முன்னு
 மிச்சையறுத் தைத்தடக்கித் தவமேற் கொண்டார்
 சித்தத்தா ினவேற்கண் மடவா போவல்
 செய்தவவஞ் சிந்தினனென் செய்வே னீல
 கந்தத்தாய் சிவன்போங் கடைநான் வந்து
 காட்சிதரு வாயனகைக் கருணை வாழ்வே. (32)

அறுகீர் விடுத்தம்.

தென்னியா விடுங்கோலந் தனைமொத்தக் காக்குமுடற்
 சிறுமை பெண்ணு
 துன்னி நும் பானமுது முண்டுவளர்த் துரிமைகொண்டே
 னுறவோர் கடி
 மண்ணியாற் கமந்தெரிவா யிடுங்கடைநான் வீரோசா
 வாய்ப்பத் தாராய்
 விண்ணிடு மதியி ருக்குஞ் செஞ்சடையுர் தோலுடையு
 மெலிவு தீர்த்தே. (33)

என்கீர் விடுத்தம்.

வன்னித்த மூக்கெனல் லானை யுண்ண
 மனிக்கென்ன றந்தசுவா மனுவொன் றேறா
 மன்னித்தத் தொழின்புறமி கட்பட் டெய்த்து
 வகுந்தாமற் கடைநான்முன் வந்து காப்பாய்
 மன்னித்தத் தா நுணர்விற் காணு சிற்றன்
 கற்பவனத் தி துவுருவ நாபேன் கண்டு
 மன்னித்தத் டெய்கிப் பொய்யா மெய்யைப்
 பேய்மலர் தாவனகை புர்த்த கோவே. (34)

அறுசீர் விருத்தம்.

மருங்காலங் குடியிருந்து நால்வருக்குப் பொருளுரைத்தாய்
வழக்கா றாகப்

பொருங்கால நெதிர்போந்து பூசலுறா மற்காப்பாய்
பொன்றுங் காலம்

வருங்கால முணர்ந்தார்க்கு மறிவரிய வில்வவனா
மணிநீர் வாரி

யொருங்கால முண்டுதெய்வ மகளிர்கழுத் தணிகாத்த
வொப்பில் லோயே.

(35)

எண்சீர் விருத்தம்.

மதவேடன் பொற்புத்திற் கட்டிவைத்த
வரதாவில் வாரண்ய மகிபா வோலங்

கதைவேற்கைப் பாசமெற் வன்கட் காலன்
கட்பட்டு வருந்தாமற் கடைநாட் காப்பாய்

புதைவோற் றடிசாய்ந்த மரம்போற் றெண்ணீர்ப்
புஷியி லுடல் விழும்போது பூசை முற்றித்

துதைவேதப் பொருளாநின் பவள வண்ணச்
சொருபந்தா விடை தோற்றித் தொழமுன் வந்தே. (36)

அறுசீர் விருத்தம்.

முண்டகத்தா ளொடுவாணி யிருமருங்கிற் பணிகாப்ப
முந்நீர் வைப்பிற்

பண்டகத்தா ருடாங்கிப் பாண்டியர்கோன் மகளாய்
பாவை யோடுங்

கண்டகத்தா மழவிடையிற் கண்டடியேன் றரிசிக்கக்
கருணை கூர்ந்து

மண்டகத்தாழ் வினைகறுக்கு மளகேசா கடைநாண்முன்
வந்தாட் கொள்ளே.

(37)

எண்கீர் விடுத்தம்.

அந்தத்தை யோகொடிய நமனார் கைப்பட்
 டயாமமற் றடுத்தடியேற் கபய மீய்ந்து
 பந்தத்தைத் தகர்த்தமைப்ப பாவை யோடும்
 பாப்பிடைபூந் தடிபாவும் பரிசு தாயாய்
 தந்தத்தை யோடித் தொருகை தரித்த மூத்த
 தந்திக்கு மாயார்கூர்ச் சலதி மாந்தக்
 சூர்த்ததை விடுக்தாற்கூர் தந்தை மாய
 புணக்குண்டே வினாவுழற் குறிக்கொண் டாயே. (38)

அறுகீர் விடுத்தம்.

பொல்லாத புலாவெறுந்புரம்புமயிர் புண்ணிர்கோல்
 புணர்ந்த யாக்கை
 உல்லாடும் வலியதெனக் களித்திறுமார் துரிமைகொண்ட
 கடையே னத்தை
 மெல்லாரும் காணவிந்ந் தெரிக்கொர னென்செய்வே
 னிரக்கங் காட்டிச்
 சொல்லாறுஞ் சொல்லரியவிய்வவனா முன்னின்று
 துணைசெய் வாயே. (39)

எண்கீர் விடுத்தம்.

குண்டித்தா னணிவோனும் பூவந் தோனும்
 கோடியென முப்பத்து மூவர் தானும்
 மண்டித்தான் புரிமறவி விகம் பாச
 வலிமாய்ப்ப தரிதென்னின் மதியி னுயேன்
 பண்டித்தான் திறந்திடின முனரோ காக்கும்
 பரிசுடைமார் சிங்கமுடைய பாவை மூழ்கி
 உண்டித்தா மீது குவாய்ச் சரிக்க வந்தம்
 வாந்தியா பளகைககர் மன்னுந் தேவே. (40)

அறுசீர் விருத்தம்.

செப்பனைய முலைப்பொறையாற் றேய்ந்தவிடைப் பொற்பாவை
தென்னன் கன்னி
யொப்பனையா மனையோடு முனையேற்றில் யான்காண
வுவந்து வாராய்
துப்பனைய திருமேனிச் சோதியைக்கண் ணுற்பருகித்
தோலாக் கானத்
தப்பனைய தாய்க்கரக்கு முடல்விடுமா லந்தத்தி
லளகை வேந்தே.

(41)

எண்சீர் விருத்தம்.

மாணிக்கம் விறற்றொருநாள் விறகு விறறாய்
வனேவிறறாய் மடவார்க்கு மாம னாகிக்
காணிப்பொன் பெறவந்தா யெளிதோ நின்றன்
கருணையுனை யல்லாது பற்றொன் தில்லேன்
தோணிக்கு நிகராமுன் திருத்தாட் கண்டு
தொழுதிறக்கக் காதல்கொண்டேன் ஞாவெள் ளேற்றன்
மாணிக்கு வயதளித்த வள்ளால் வாராய்
மண்டுறக்கும் போதுவில்வ வனத்தம் மானே.

(42)

அறுசீர் விருத்தம்.

அன்புள்ளார்க் கெளிதாகி வேட்கையறத் தருவீரை
யரசே போதப்
பொன்புள்ளார் வேனூரா புனன்மொக்கு ளாஞ்சடத்தைப்
போக்கு மந்நா
னொன்புள்ளா ரூன்வடிவத் திருணிக்கிப் பெற்றமிவார்
தெனையாட் கொண்டு
முன்புள்ளா ரறியாத முடிச்சடையும் பான்மதியு
முடிக்கத் தாவே.

(43)

எண்கீர் விடுத்தம்.

மாற்றுபுரிச் சென்போலும் குணத்தார்க் கன்ந்
 மால்பாமன் மகபதிகான் மறைக்கும் யார்க்குங்
 சிற்றுழிச் செஞ்சடையர் தாறுங் காட்டாக்
 கீரிசகடை நாட்காலன் கிலேசந் திர்ப்பாய்
 செற்றுகந்த தாமரையிற் சங்க முத்தின்
 செறுவனைத்த சாக்கைககர்ச் செல்வா வெள்ளை
 மேற்றுகந்தா யுமையணங்கோ டெழுந்து நாயேற்
 கெறிந்தோன்றி யிடம்புறுநா ளின்பந் தாவே. (44)

அறுகீர் விடுத்தம்.

தன்னுடை தானொறிவார் தலைமகனைத் தலைகொய்வார்
 தங்கட் கெல்லாம்
 பொன்னுடை விடுத்தும் புனிதா நல்விசேசா
 புனலிற் றிட்டாய்க்
 தன்னுடை யோமலையுங் கனோபத்தை பெரியிடுநாட்
 குல்லைத் தாரான்
 தன்னுடை தாடைமேன வழுத்துறுமெந் தாயெருதில்
 வந்தாட் கொள்ளே. (45)

எண்கீர் விடுத்தம்.

வித்தாகும் கடடுபோல் வினைபால் வந்த
 பெய்யெனினுந் திச்சருகாய் வெதுப்பு மேன்மைக்
 கத்தாவி சானன்றோ பாபா யிக்குங்
 கருவியுந் தறியுத்திக் காட்டாய் நின்றாய்
 வித்தாறு மினிப்பிறவா வண்ணம் நாயேற்
 கின்னருஞ்செய் அமையணங்கோ டிடப பூர்ந்து
 வித்தாயி லோகாபொற் பவள வண்ண
 தெரிசலந்தத் தத்தத்திற் சென்மம் போக்கே. (46)

அறுசீர் விருத்தம்.

கையேந்தும் பொற்கியா சாக்கைநகர் வீரேசா
கடைநாள் வந்து
மையேந்து மனக்கூற்றன் வலிக்காமற் றடுத்தருள்வாய்
மால்வெள் ளேற்றிற்
பையேந்தும் பொடிபூசிக் கண்டிபுனைந் தைந்தெழுத்தும்
பகர்ந்து ணைக்கு
மையேந்தும் பவளநெடு மலையுருவந் தெரிசிக்க
வரம தொன்றே.

(47)

எண்சீர் விருத்தம்.

வாரணஞ்சூழ் புவியேழும் வணங்க வீரா
மரத்தின்கீழ் பங்குரித்து வனவே டற்கும்
பூரணந்தந் தொளியுருவிற் கலப்பித் தின்பம்
புணர்த்தியவீ ரேசாநீ புகல்மற் றில்லேன்
மாரணந்தந் துடனீக்குங் கடைநாட் டுட்ட
மறலிதயர் வாராமன் மழுவெள் ளேற்றில்
நாரணன்றன் பின்னவளோ டுருவந் தோற்றி
நான்கண்டு தரிசிக்க நலந்தா ராயே.

(48)

அறுசீர் விருத்தம்.

நத்தேறு திருக்கரத்து நாரணனு நான்முகனு
நாடுங் கொன்றைக்
கொத்தேறுஞ் செஞ்சடையா சாக்கைநகரீ வீரேசா
குறுகி நெஞ்சம்
மத்தேறி யுடைதயிர்போன் மாழ்கினனாற் கடைநாண்முன்
வந்து மாயப்
பித்தேக விடையிலருட் டிருமேனித் தரிசனந்தா
பிழைக டீர்த்தே.

(49)

என்சீர் விருத்தம்.

சுத்தாகிச் சித்தெனலாய்ப் பரமா னந்தத்
 தானாகப் பொழிலேழுந் தம்பாற் றோற்றும்
 வித்தாகி விளைவித்து விளைப்பா லாட்டி
 வேண்டுதல்வேண் டாமையிலா விரே சாதின்
 னொத்தாடு முமையினொடு தரிசித் துன்னை
 யுண்ணிதுத்தி யுயிர் துறக்க வழுவ லன்பன்
 பித்தாடி விழைகின்றே னாகமச் சொற்
 பேணிநிய மம்புரிந்து பிரியச் செய்பே.

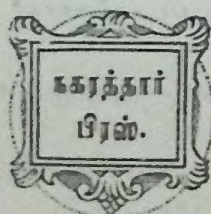
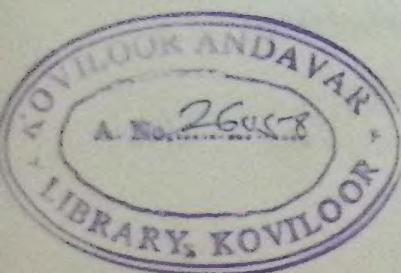
(50)

அறுசீர் விருத்தம்.

கற்பாடந் தருவிரைக் கானமர்த்த விரேசா
 கநிமற் றில்லே
 னற்பனடுத் தேருவல் லறக்கொடிய னமன்கடைநா
 னடல்செய் யாமன்
 முற்பதமொன் றெடுத்தாண்ட முறைவழுவா தோம்பியருண்
 முழுதுய் காட்டிப்
 பொற்பவள வருக்காட்டி யுளமகிழ விடபமிசைப்
 பொலிந்து வாவே.

(51)

முற்றுப்பெற்றது.

உ சிவமயம்.

பக்கம்	பாடல்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
2	5	3	பொழிகள்	பொழில்கள்
3	17	2	கண்ணினை	கண்ணினை
13	3	8	பொய்ப்படு	பொய்ப்படு
23	24	24	கடைவரய்	கடைவரய்

